

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 19/7

30 սեպտեմբերի 2014 թ.

Քննարկվեց քաղաքացի Լավուրա Մեիրաբյանի ներկայացուցչի 19.08.2014 թ-ի գանգատը ՀՀ ՖՆ ՕՀՎ 23.06.2014 թ-ի թիվ 1411748 վարչական ակտի դեմ:

Քաղաքացի Լավուրա Մեիրաբյանի ներկայացուցչի գանգատում բերված փաստարկները.

ՀՀ ֆինանսների նախարարության օպերատիվ հետախուզության և ներքին անվտանգության գլխավոր վարչության օպերատիվ-հետախուզության վարչության պաշտոնյաների կողմից 2014 թ-ի հունիսի 23-ին կազմվել է թիվ 1411748 վարչական ակտը, համաձայն որի Ակտի հասցեատեր ֆիզիկական անձ Լավուրա Մեիրաբյանին առաջադրվել է հարկային պարտավորություն 1.900.000 դրամի չափով, որից «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված տուգանք 1.840.000 դրամ և «Եկամտային հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 25-րդ հոդվածի 5-րդ մասով տուգանք 60.000 դրամ:

Ուսումնասիրելով քաղաքացու ներկայացրած տեղեկությունները գանգատաբերը գտնում է, որ վարչական ակտով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված տուգանքի չափը հաշվարկվել է սխալ:

Համաձայն վարչական ակտի մեջ նշված տեղեկությունների, ֆիզիկական անձի կողմից կատարվել է հետևյալ գործարքները (գնում/վաճառք).

Գնման		Վաճառքի		Մակնիշ տարեթիվ
ամսաթիվը	արժեքը, ՀՀ դրամ	ամսաթիվը	արժեքը, ՀՀ դրամ	
29.08.2009	600.000			Ֆորդ տրանզիտ, 1998 թ.
12.04.2011		02.06.2012	1.000.000	Ֆուլգրադեն Գոլֆ
11.07.2011	500.000	04.2014	80.000	Վազ 2106, 1993 թ.
02.06.2012	1.000.000	26.09.2012	1.000.000	Միցսուփիշի պաշտոտ, 1996 թ.
26.09.2012	1.000.000	26.03.2013	1.500.000	Միցսուփիշի պաշտոտ, 1993 թ.
26.03.2013	1.500.000	13.09.2013	100.000	Մերսեդես Բենց 230 Ե, 1990 թ.
08.05.2013	150.000			ՈՒԱԶ-469Բ, 1985 թ.

Համաձայն «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի բ) կետի՝ «ԱԱՀ-ով հարկվող գործարքներ (գործառնություններ) են համարվում՝ մեկ օրացուցային տարվա ընթացքում երկու և ավելի թվով անգամ անձի սեփականությունը կամ ընդհանուր սեփականությունը հանդիսացող նույն տեսակի ... անձնական օգտագործման ավտոմեքենայի ... որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց օտարման դեպքերում ապրանքի մատակարարում է համարվում այդ ժամանակահատվածում երկրորդ և ավելի թվով նույն տեսակի գույքի օտարումը, եթե օտարումը կատարվում է տվյալ գույքի ձեռքբերմանը հաջորդող մեկ տարին չգերազանցող ժամանակահատվածում»:

Ըստ կատարված գործարքների ժամանակագրության, Լավուրա Մեհրաբյանը գնման (ծեռքբերման) գործարքներ կատարել է 2009 թ-ին մեկ անգամ, 2011 թ-ին երկու անգամ, 2012 թ-ին երկու անգամ, 2013 թ-ին երկու անգամ:

Վաճառքի (օտարման) գործարքներ կատարել է 2012 թ-ին երկու անգամ, 2013 թ-ին երկու անգամ, 2014 թ-ին մեկ անգամ:

Հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ օրենքը որպես հարկվող գործարք ուղղակիորեն սահմանում է «երկրորդ և ավելի թվով նույն տեսակի գույքի օտարումը», ուստի Լ.Մեհրաբյանի գործարքներից հարկման ենթակա են 2012 թ-ին «Միցսուփիշի պաջեռո» մականիշի (1996 թ., 1.000.000) գործարքը և 2013 թ-ի «Մերսեդես Բենց» 230 Ե մականիշի (1990 թ., 100.000) գործարքը:

2012-2013 թթ. կատարած առաջին գործարքները, ինչպես նաև 2014 թ-ի «Վազ 2106» մականիշի տրանսպորտային միջոցի օտարումը չեն կարող հարկման ենթակա լինել: Հետևաբար, Լ.Մեհրաբյանի պարտավորությունը «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված կարգով կկազմի 550.000 ՀՀ դրամ:

Վերոնշյալի հիման վրա գանգատաբերը խնդրում է վերադասության կարգով քննել սույն գանգատը և փոփոխել թիվ 1411748 վարչական ակտը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ՖՆ ՕՀՎ 23.06.2014 թ-ի թիվ 1411748 վարչական ակտով (այսուհետ նաև վարչական ակտ) մասնավորապես արձանագրվել է.

Համաձայն ՀՀ ֆինանսների նախարարության Վանաձորի տարածքային հարկային տեսչությունից 23.05.2014 թ-ի թիվ 01-1/742 գրությամբ ստացված նյութերի՝ ֆիզ. անձ Լավուրա Ասքանազի Մեհրաբյանը առանց պետական գրանցման, առանց հարկային մարմիններում հաշվառման զբաղվել է ապօրինի ձեռնարկատիրական գործունեությամբ՝ ավտոմեքենաների վաճառքով:

Համաձայն Լավուրա Մեհրաբյանի և նրա որդի՝ Նվեր Թորոսյանի բացատրությունների, ավտոմեքենաների առքուվաճառքով զբաղվել է Նվեր Թորոսյանը, սակայն փաստաթղթային ձևակերպումները կատարվել են Լավուրա Մեհրաբյանի անունով:

Համաձայն ստացված նյութերի՝ Լավուրա Մեհրաբյանը տրանսպորտային միջոցի առքուվաճառքի պայմանագրերով գնել է հետևյալ ավտոմեքենաները՝ 29.08.2009 թ-ին 600000 դրամով Ֆորդ տրանզիտ 1998 թ-ի արտադրության, 11.07.2011 թ-ին 500000 դրամով Վազ 2106 մականիշի 1993 թ-ի արտադրության, 02.06.2012 թ-ին 1000000 դրամով Միցսուփիշի պաջեռո մականիշի 1996 թ-ի արտադրության, 26.09.2012 թ-ին 1000000 դրամով Միցսուփիշի պաջեռո մականիշի 1993 թ-ի արտադրության, 26.03.2013 թ-ին 1500000 դրամով Մերսեդես Բենց 230 Ե մականիշի 1990 թ-ի արտադրության, 08.05.2013 թ-ին 150000 դրամով ՌԻԱԶ 469 Բ մականիշի 1985 թ-ի արտադրության և 12.04.2011 թ-ին Ֆոլցֆագեն Գոլֆ մականիշի մեքենաները: Նշված ավտոմեքենաներից տրանսպորտային միջոցի առքուվաճառքի պայմանագրերով վաճառել է 02.06.2012 թ-ին 1000000 դրամով Ֆոլցֆագեն Գոլֆ մականիշի, 26.09.2012 թ-ին 1000000 դրամով Միցսուփիշի պաջեռո մականիշի 1996 թ-ի արտադրության մեքենաները, 26.03.2013 թ-ին 1500000 դրամով Միցսուփիշի պաջեռո մականիշի 1993 թ-ի արտադրության, 13.09.2013 թ-ին 100000

դրամով Մերսեդես բենց 230 Ե մակնիշի 1990 թ-ի արտադրության մեքենաները, ինչպես նաև, համաձայն Լավուրա Մեիրաբյանի և նրա որդու՝ Նվեր Թորոսյանի բացատրությունների, 2014 թ-ի ապրիլ ամսին նվիրատվության ձևով օտարվել է, սակայն փաստացի վաճառվել է ՎԱԶ 2106 մակնիշի ավտոմեքենան 80000 դրամով: Այսպիսով, Լավուրա Մեիրաբյանի կողմից ապօրինի ձեռնարկատիրական գործունեության ընթացքում վաճառված ավտոմեքենաներից ստացված հասույթը կազմում է 3680000 դրամ:

Ելնելով վերոգրյալից վարչական ակտով Լավուրա Մեիրաբյանին առաջադրվել է հարկային պարտավորություն 1900000 դրամի չափով, որից «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված տուգանք 1840000 դրամ, «Եկամտային հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 25-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված տուգանք 60000 դրամ:

Սույն գործում առկա նյութերի և ապացույցների ուսումնասիրության արդյունքում Հանձնաժողովը եկավ եզրակացության, որ քննարկվող դեպքում «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով նախատեսված տուգանքը կիրառելի չէ: Մասնավորապես, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածի համաձայն. «Օրենքով սահմանված կարգով պետական գրանցում չունեցող (չհաշվառված) կամ հարկային մարմիններում չհաշվառված անձանց կողմից ձեռնարկատիրական գործունեությամբ (ապօրինի գործունեություն) զբաղվելու դեպքում գանձվում է տուգանք՝ այդ գործունեության արդյունքում հարկային օրենսդրությամբ սահմանված կարգով հաշվարկված իրացման շրջանառության (համախառն եկամտի) 50 տոկոսի չափով, բայց ոչ պակաս երկու հարյուր հազար դրամից»:

Իր հերթին, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված է, որ. «Հարկային օրենսդրության կիրառման առումով ձեռնարկատիրական գործունեություն չի համարվում քաղաքացիների՝

ա) անձնական գույքի (ներառյալ նաև անշարժ) և իրերի օտարումը, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի»:

Քննարկվող դեպքում գործ ունենք մի իրավիճակի հետ, որը վերաբերվում է քաղաքացի Լավուրա Մեիրաբյանի կողմից անձնական օգտագործման շարժական գույքի օտարման գործարքներին: Հետևապես, նման պայմաններում Լավուրա Մեիրաբյանի իրականացված գործարքները որպես ձեռնարկատիրական գործունեություն չեն կարող որակվել: Այսինքն, կիրառելի չէ նաև ապօրինի գործունեություն իրականացնելու համար «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 26-րդ հոդվածով սահմանված պատասխանատվության միջոցը:

Միևնույն ժամանակ, «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի բ) կետի համաձայն. «ԱԱՀ-ով հարկվող գործարքներ (գործառնություններ) են համարվում՝

1) ապրանքների մատակարարումը՝ գործարք, որն իրականացվում է ապրանքների (այդ թվում՝ արտադրանքի և անշարժ գույքի) սեփականության իրավունքը որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց այլ անձի փոխանցելու միջոցով:

....

բ. մեկ օրացուցային տարվա ընթացքում երկու և ավելի թվով անգամ անձի սեփականությունը կամ ընդհանուր սեփականությունը հանդիսացող նույն տեսակի հետևյալ գույքի՝ բնակարանի, առանձնատան (այդ թվում՝ անավարտ (կիսակառույց)), անձնական օգտագործման ավտոմեքենայի, գյուղատնտեսական նշանակության և բնակավայրերի հողերի, ավտոտնակի՝ որևէ ձևով կատարվող հատուցման դիմաց օտարման դեպքերում ապրանքի մատակարարում է համարվում այդ ժամանակահատվածում երկրորդ և ավելի թվով նույն տեսակի գույքի օտարումը, եթե

օտարումը կատարվում է տվյալ գույքի ձեռքբերմանը հաջորդող մեկ տարին չգերազանցող ժամանակահատվածում»:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ քննարկվող դեպքում քաղաքացի Լավուրա Մեհրաբյանի իրականացված գործարքներում առկա են ապրանքների մատակարարման տարրեր: Այսինքն, քննարկվող դեպքում կիրառելի են «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի բ) կետի դրույթները:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո թ ո շ ու մ է՝

1. Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ ՕՀՎ 23.06.2014 թ-ի թիվ 1411748 վարչական ակտը:

2. ՀՀ ՖՆ Վանաձորի տարածքային հարկային տեսչությանը.

Ղեկավարվելով «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի բ) կետի պահանջներով կատարել քաղաքացի Լավուրա Մեհրաբյանի հարկային պարտավորությունների հաշվարկ և միջոցներ ձեռնարկել դրանք ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով գանձելու ուղղությամբ:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ